HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a noua)

8 iulie 2020*

„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marca verbală welmax – Marca Uniunii Europene verbală anterioară valmex – Termen de introducere a căii de atac la camera de recurs – Tardivitate – Momentul de la care începe să curgă termenul – Notificare – Dovada unei expedieri prin scrisoare recomandată – Comunicare prin e-mail – Nerespectarea obligației de plată în termen a taxei pentru calea de atac – Cale de atac considerată ca nefiind depusă – Conținutul solicitărilor de îndreptare – Articolul 68 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Articolele 23 și 56-58 din Regulamentul delegat (UE) 2018/625”

În cauza T-305/19,

Welmax + sp. z o. o. sp.k., cu sediul în Poznań (Polonia), reprezentată de M. Machyński, avocat,

reclamantă,

împotriva

Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), reprezentat de D. Walicka, în calitate de agent,

pârât,

cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO fiind

Valmex Medical Imaging GmbH, cu sediul în Augsburg (Germania),

având ca obiect o acțiune formulată împotriva Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 22 martie 2019 (cauza R 2245/2018-5), privind o procedură de opoziție între Valmex Medical Imaging și Welmax +,

TRIBUNALUL (Camera a noua),

compus din doamna M. J. Costeira, președintă, domnul D. Gratsias și doamna M. Kancheva (raportoare), judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

având în vedere cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 14 mai 2019,

având în vedere memoriul în răspuns depus la grefa Tribunalului la 11 septembrie 2019,

* Limba de procedură: polona.

având în vedere cererea de organizare a unei ședințe de audiere a pledoariilor depusă de reclamantă și întrucât a decis, în temeiul articolului 106 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, deschiderea fazei orale a procedurii,

având în vedere scrisorile, ca răspuns la întrebarea adresată de Tribunal privind desfășurarea ședințelor de audiere a pledoariilor în contextul crizei sanitare legate de COVID 19, prin care părțile principale au arătat că nu doreau să fi ascultate în cadrul unei ședințe de audiere a pledoariilor și, pe de altă parte, considerându-se suficient de lămurit de înscrisurile din dosar, întrucât a decis închiderea fazei orale a procedurii,

pronunță prezenta

Hotărâre [1]

[*omissis*]

În drept

27 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă în esență un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolului 68 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001 coroborat cu articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul 2018/625. Acest motiv unic cuprinde trei critici întemeiate pe erori de apreciere privind, în primul rând, data notificării deciziei diviziei de opoziție, în al doilea rând, data expirării termenului de introducere a căii de atac împotriva acestei decizii și, în al treilea rând, data expirării termenului de plată a taxei pentru calea de atac împotriva deciziei menționate.

[*omissis*]

Cu privire la respectarea termenului de plată a taxei pentru calea de atac și cu privire la conținutul solicitărilor de îndreptare ale EUIPO

65 Potrivit jurisprudenței, articolul 60 din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 68 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001] trebuie interpretat în mod uniform în sensul că plata taxei pentru calea de atac este necesară pentru a se considera calea de atac ca fiind depusă, astfel încât această plată este legată de depunerea căii de atac și trebuie efectuată, ca și calea de atac, în termen de două luni de la data notificării deciziei care a făcut obiectul căii de atac. Termenul de patru luni calculat de la data notificării deciziei se aplică numai depunerii memoriului în care sunt expuse motivele de atac, iar nu plății taxei pentru calea de atac [Hotărârea din 21 mai 2014, Melt Water/OAPI (NUEVA), T-61/13, EU:T:2014:265, punctul 31].

66 În speță, termenul de două luni de plată a taxei pentru calea de atac, având ca moment de începere notificarea efectuată prin e-mailul din 21 septembrie 2018, a expirat la 21 noiembrie 2018.

67 Or, reclamanta a plătit la 21 decembrie 2018 taxa pentru calea de atac către EUIPO, care a primit-o la 24 decembrie 2018.

68 Trebuie să se concluzioneze că taxa pentru calea de atac a fost achitată tardiv, după expirarea termenului prevăzut pentru depunerea căii de atac și pentru plata taxei, survenită la 21 noiembrie 2018.

1 Sunt redate numai punctele din prezenta hotărâre a căror publicare este considerată utilă de către Tribunal.

69 Această concluzie nu poate fi repusă în discuție de argumentul reclamantei întemeiat pe pretinsele solicitări de îndreptare a unor „deficiențe ce țin de formă”, care ar proveni din două scrisori ale EUIPO din 26 noiembrie 2018 (a se vedea punctele 16 și 17 de mai sus).

70 În această privință, trebuie să se precizeze, în raport cu articolul 23 din Regulamentul delegat 2018/625, conținutul unor asemenea solicitări de îndreptare, ulterioare expirării termenului prevăzut pentru introducerea căii de atac și pentru plata taxei.

71 Astfel, trebuie să se arate că posibilitățile de îndreptare a deficiențelor, pentru a se evita inadmisibilitatea căii de atac prevăzute la articolul 23 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul delegat 2018/625 nu cuprind neplata taxei pentru calea de atac, ci doar numele și adresa reclamantului, numele și adresa profesională ale reprezentantului acestuia din urmă sau identificarea clară și fără ambiguitate a bunurilor sau serviciilor în litigiu.

72 În schimb, trebuie să se considere că neplata în termenul prevăzut a taxei pentru calea de atac nu este susceptibilă de îndreptare în sensul articolului 23 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul delegat 2018/625. Conform articolului 23 alineatul (3) din același regulament, în cazul în care taxa pentru calea de atac a fost achitată după expirarea termenului prevăzut, calea de atac este apreciată ca nefiind depusă, fără altă posibilitate de îndreptare a deficienței decât *restitutio in integrum*, supusă regimului specific prevăzut la articolul 104 din Regulamentul 2017/1001.

73 Desigur, chiar dacă un asemenea termen a expirat deja, EUIPO poate, astfel cum a procedat în speță în a doua sa scrisoare din 26 noiembrie 2018, să permită părții în cauză să ia poziție și să îi comunice eventuale dovezi utile, în special în ceea ce privește un eventual caz fortuit sau de forță majoră sau chiar o eroare scuzabilă, care ar putea justifica neplata în termenul prevăzut a taxei pentru calea de atac.

74 Totuși, reclamanta nici nu a dovedit, nici măcar nu a invocat existența unui caz fortuit, nici a unui caz de forță majoră sau a unei erori scuzabile care ar fi împiedicat-o să plătească taxa în termenul prevăzut, și anume la 21 noiembrie 2018. În special, EUIPO nu avea obligația să amintească reclamantei să plătească în termen taxa pentru calea de atac, întrucât această cerință decurge în mod clar și neechivoc din articolul 68 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001, cunoscut de reclamantă.

75 Or, potrivit unei jurisprudențe constante, nu se poate deroga de la aplicarea reglementărilor Uniunii privind termenele de procedură decât în împrejurări cu totul excepționale, având în vedere că aplicarea strictă a acestor norme respectă cerința securității juridice și necesitatea de a se evita orice discriminare sau orice tratament arbitrar în administrarea justiției. Fie că astfel de împrejurări sunt calificate drept caz fortuit sau forță majoră, fie chiar eroare scuzabilă, ele cuprind în orice caz un element subiectiv legat de obligația unui justițiabil de bună-credință de a da dovadă de întreaga vigilență și de întreaga diligență solicitate unui operator normal informat în vederea supravegherii derulării procedurii și a respectării termenelor prevăzute [a se vedea Hotărârea din 21 mai 2014, NUEVA, T-61/13, EU:T:2014:265, punctul 38 și jurisprudența citată, Ordonanța din 9 octombrie 2019, Esim Chemicals/EUIPO – Sigma-Tau Industrie Farmaceutiche Riunite (ESIM Chemicals), T-713/18, nepublicată, EU:T:2019:744, punctul 34]. Nu aceasta este situația reclamantei în speță.

76 În rest, trebuie să se observe că reclamanta, după ce a fost informată de EUIPO în a doua scrisoare din 26 noiembrie 2018, cu privire la neplata în termenul prevăzut a taxei pentru calea de atac și cu privire la riscul ca, în consecință, calea sa de atac să fie considerată ca nefiind depusă, nu a fost lipsită de însăși posibilitatea de a formula calea de atac la EUIPO. Astfel, chiar presupunând că reclamanta a intenționat să susțină că, deși a dat dovadă de întreaga vigilență impusă de împrejurări, nu a fost în măsură să respecte termenul de plată a taxei pentru calea de atac, ea avea la dispoziție procedura de *restitutio in integrum* la EUIPO și ar fi putut depune o cerere în temeiul articolului 104 din

Regulamentul 2017/1001 (a se vedea Hotărârea din 21 mai 2014, NUEVA, T-61/13, EU:T:2014:265, punctul 43 și jurisprudența citată). Or, reclamanta nu a introdus nicio cerere de *restitutio in integrum* în temeiul acestui articol.

77 Desigur, în scrisoarea sa din 20 decembrie 2018, reclamanta a făcut aluzie la continuarea procedurii. Cu toate acestea, ea nu a introdus nicio cerere de continuare a procedurii în temeiul articolului 105 din Regulamentul 2017/1001. În orice caz, o asemenea cerere ar fi fost respinsă, întrucât, în conformitate cu alineatul (2) al acestui articol, nu se aplică termenelor prevăzute la articolul 68 din regulamentul menționat, precum termenul de introducere a căii de atac și termenul de plată a taxei pentru calea de atac.

78 În definitiv, trebuie să se concluzioneze că, deși în mod greșit camera de recurs a considerat, la punctul 10 din decizia atacată, că decizia diviziei de opoziție a fost notificată reclamantei prin scrisoare recomandată la 20 iulie 2018 și că termenul de plată a taxei pentru calea de atac expirase la 20 septembrie 2018, această eroare nu poate conduce însă la anularea deciziei atacate. Astfel, concluzia camerei de recurs potrivit căreia plata taxei pentru calea de atac, primită la 24 decembrie 2018, era tardivă se poate întemeia pe data notificării prin e-mailul din 21 septembrie 2018, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 11 din decizia atacată.

79 Prin urmare, la punctul 12 din decizia atacată, camera de recurs a considerat în mod întemeiat ca nefiind depusă calea de atac a reclamantei împotriva deciziei diviziei de opoziție, apreciind în esență că, deși se întemeia pe data notificării invocată de reclamantă – și stabilită de Tribunal în speță –, și anume 21 septembrie 2018, cu toate acestea, taxa pentru calea de atac, primită la 24 decembrie 2018, fusese plătită tardiv.

80 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se respingă motivul unic și, prin urmare, acțiunea în totalitate, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la admisibilitatea celui de al doilea și a celui de al treilea capăt de cerere formulate de reclamantă.

[*omissis*]

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a noua)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Welmax + sp. z o. o. sp.k. la plata cheltuielilor de judecată.

Costeira Gratsias Kancheva

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 8 iulie 2020.

Semnături